

[Lannung.]

værksteder, er, som det siges, steget meget stærkt, nemlig 49 pct. eller praktisk taget en halv gang. Produktions- og beskæftigelsesindekset for industrien er i de sidste måneder højere end i de tilsvarende måneder i 1956 og 1957, og tager vi en industri som jern- og metalindustrien, der omfatter de eksporterende skibsværfter og maskinfabrikker, er situationen bedre end i 1956 og 1957 for alle de sidste 4 måneders vedkommende. Produktionsindekset er i begge tilfælde oppe på 114 ultimo oktober — det sidste tal, der foreligger — trods nedsættelsen af arbejdstiden.

Arbejdsløshedstallet viser siden foråret et meget glædeligt fald, sammenlignet med den tilsvarende periode i de to foregående år.

De kendsgerninger, jeg har fremført, er trods al agitation fra venstre og konservative sandheden, og den må da have sin interesse for visse oppositionsblades vedkommende — i hvert fald nyhedens. Fremgangen er så meget mere imponerende for investeringernes vedkommende, som den viser — hvad der må påskønnes — at man ikke holder sig tilbage trods den usikre situation med hensyn til markedsplaner o. s. v.

Det er nu en hovedopgave for os alle, at de opnåede resultater, den forbedrede valutastilling, den økonomiske stabilitet og den øgede foretagsomhed, bevares og ikke sættes på spil gennem øget forbrug, det være sig vort privatforbrug eller statens. Den gunstige udvikling må ikke forlede statsstyret til letsindighed.

Det er betryggende, at vi nu virkelig har en valutareserve som stødpude over for kommende begivenheder; det giver regering og lovgivningsmagt større handlefrihed, når konjunkturerne eventuelt atter går os imod. Det giver også muligheder for visse lempelser i den økonomiske politik, men det radikale venstre finder som sagt — og er enig med regeringen i — at vi ikke som efter tidligere valutakriser skal give los i en grad, der skaber risiko for, at vi atter mister taget i den økonomiske situation og giver slip på det, der er vundet. Vel er vor valutabeholdning den største, vi hidtil har haft, men den er kun beskedne i forhold til størrelsen af vor vareomsætning med udlandet, deri er vi ganske enige. Der skal ikke meget til,

for at billedet kan vende, og selv mindre udslag kan ramme vore reserver hårdt. Konjunkturlinjen er stærkt svingende i USA, for nylig i stor opgang, nu feberanfald, om jeg så må sige, i Wall Street og 4 millioner arbejdsløse foran vinteren. Der vil også i den kommende tid fremkomme krav fra mange sider, som begrundes med, at nu er situationen lysere. Her må regeringen have styrke til at stå imod.

Den økonomiske verdenssituation er usikker, og Danmarks stilling er udsat. Vi kan ikke være trygge med hensyn til eksportpriserne for vore landbrugsvarer, og det er også usikkert, om verdenskonjunkturerne i den kommende tid ikke i høj grad vil begrænse industrieksporten eller eventuelt medføre stigning i råstofpriserne, og hertil kommer endelig, at udfaldet af forhandlingerne om de europæiske og nordiske markedsplaner er uafklarede og virkningerne for Danmark ukendte. Det er derfor med tilfredshed, at jeg noterer den højtærede finansministers udtalelser om at ville holde igen med hensyn til øgede udgiftsbevillinger, som der er mulighed for at udsætte, og jeg vil gerne i finansudvalget bidrage til, at finansministeren kan fastholde denne linje. Hertil hører også, at statens anlægsudgifter i så stort omfang som muligt må føres over på de produktive områder. Vort ledemotiv må i øvrigt være, at nye udgifter som hovedregel kun kan iværksættes i den udstrækning, der gennem besparelse af andre udgifter kan skabes dækning derfor.

Det kan ikke nægtes, at der begynder at fremkomme mange krav, der har været tilbageholdt under tidernes tryk. Jeg vil ikke et øjeblik bestride, at de i sig selv kan være berettigede, men jeg vil alligevel indtrængende henstille, at vi vælger og vrager og holder mest muligt igen, indtil vi gennem en styrkelse på de produktive områder får bedre råd til en virkelig indsats også på de andre felter. Faktorernes orden er her af afgørende vigtighed. Det tjener regeringen og regeringsflertallet til ære, at man ikke trods oppositionens lokketoner som de foregående regeringer har givet efter for fristelsen og opgivet eller slækket på saneringsbestræbelserne for tidligt. Forudsætningerne for det økonomiske langtidsprogram må målbevidst fastholdes, selv om det kræver mod og ansvarfølelse.